

Kommissionens beslut
av den 17 december 2002
om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden
och EES-avtalet

(Ärende nr COMP/M.2822–EnBW/ENI/GVS)

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 57.2 a i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEC) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer¹, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97², särskilt artiklarna 8.2 och 22.3 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut av den 16 september 2002 om att inleda ett förfarande i detta ärende,

med beaktande av yttrandet från Rådgivande kommittén för företagskoncentrationer³,

med beaktande av förhørsombudets slutrapport i ärendet⁴, och

av följande skäl:

1. Den 14 augusti 2002 mottog kommissionen en anmälan enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 (nedan kallad koncentrationsförordningen) om en föreslagen koncentration. Företagen Energie Baden-Württemberg AG ("EnBW") i Tyskland och ENI S.p.A. ("ENI") i Italien förvärvar genom den föreslagna koncentrationen gemensam kontroll över det tyska företaget Gasversorgung Süddeutschland GmbH ("GVS") genom köp av aktier.

1 EGT L 395, 30.12.1989, s. 1; rättad version EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

2 EGT L 180, 9.7.1997, s. 1.

3 EGT C200. , s.....

4 ...

2. Efter att ha granskat anmälan konstaterade kommissionen att den anmälda transaktionen omfattas av koncentrationsförordningen och ger uttryck för allvarliga tvivel beträffande dess förenlighet med den gemensamma marknaden. Därför beslutade kommissionen den 16 september 2002 enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet att inleda ett förfarande.
3. Rådgivande kommittén diskuterade utkastet till detta beslut den 6 december 2002.

I. PARTERNA OCH TRANSAKTIONEN

4. EnBW bedriver verksamhet inom områdena elektricitet, gasutveckling, överföring, distribution, elförsörjning och handel och fjärrvärmeförsörjning. Övriga affärsområden är telekommunikation och återvinning av avfall. Innan en avreglering av den tyska elmarknaden ägde rum var EnBW:s affärsverksamhet koncentrerad till sydvästra Tyskland (huvudsakligen till delstaten Baden-Württemberg). Efter avregleringen expanderade EnBW delar av sin elverksamhet till hela landet (till exempel ”Yello”-elektricitet, i första hand till hushållen). Genom sina dotterbolag på lokal nivå distribuerar EnBW gas till slutkunder och även till återförsäljare.
5. EnBW kontrolleras av Electricité de France (”EDF”) tillsammans med Zweckverband Oberschwäbische Elektrizitätswerke (”OEW”)⁵. EDF är ett företag som ägs helt av staten och är verksamt på alla områden som avser försörjning och transport av elektricitet i Frankrike. EDF är operatör för det nationella ledningsnätet men inte verksamt på områden som utvinning av gas och gasförsörjning. EDF äger indirekt 34,5 procent av aktierna i EnBW. OEW är en sammanslutning bestående av nio olika distrikt i sydvästra Tyskland. Dess främsta mål är att äga aktier i företag som är verksamma inom energibranschen. Genom sitt dotterbolag Beteiligungsgesellschaft mbH äger OEW 34,5 procent av aktierna i EnBW.
6. ENI är verksamt inom prospektering efter och utvinning av olja och naturgas i hela världen. ENI är gasproducent i Italien, Nordsjön, Egypten, Nigeria, Kazakstan och Libyen. Vidare köper ENI gaspolymer från Sonatrach, Gasunie, Gazprom/Gazexport, Nigeria LNG och vissa norska gasproducenter. ENI är även verksamt inom försörjning, överföring, förvaring, distribution och handel med naturgas. ENI äger aktier i företag med transportkapacitet som sköter driften av rörledningar över gränserna för överföring av naturgas i Tyskland, Österrike, Schweiz, Tunisien och rörledningar i Medelhavet från Tunisien till Italien, i Svarta havet från Ryssland till Turkiet och i Nordsjön från Förenade kungariket till Belgien.
7. ENI kontrolleras för närvarande av det italienska finansministeriet som har en kontrollerande ägarandel på 30,33 procent av ENI:s aktiekapital. Resterande aktier i ENI bjuds ut på aktiebörsen.
8. GVS affärsverksamhet omfattar regional gasdistribution och gastransport genom utnyttjandet och driften av ett gastransportsystem (nätverk av rörledningar) i Baden-Württemberg. GVS levererar främst gas till lokala distributionsföretag. GSV levererar dessutom till två industrialläggningar, Rodia Rhone-Poulenc AG i Freiburg och Badische Stahlwerke AG i Kehl. Den sistnämnda verksamheten utgör cirka 1 procent av GVS omsättning.

⁵ Kommissionens beslut 2002/164/EG i ärende COMP/M.1853 – EDF/EnBW (EGT L 59, 28.2.2002, s. 1).

9. För närvarande ägs 26,25 procent av aktierna i GSV av MVV RHE AG ("MVV"), 25 procent av delstaten Baden-Württemberg, 15,35 procent av olika lokala myndigheter och 33,4 procent av Neckarwerke Stuttgart AG ("NWS") som kontrolleras av EnBW. MVV, delstaten Baden-Württemberg, NWS och vissa av de enskilda lokala myndigheterna, som tillsammans står för 95,62 procent av aktierna i GVS, har beslutat att sälja sina aktier. Två lokala myndigheter kommer att fortsätta som aktieägare i GVS och de står tillsammans för 4,38 procent av aktierna i GVS. EnBW och ENI (den sistnämnda genom sitt helägda dotterbolag Società Nazionale Metanodotti ("SNAM")) har för avsikt att förvärva 95,62 procent av aktierna i GVS. När transaktionen har genomförts har de anmälade parterna för avsikt att använda GVS som sin huvudsakliga gasdistributionskanal inom och utanför delstaten Baden-Württembergs gränser.

II. KONCENTRATION

10. Genom den anmälda transaktionen kommer EnBW och ENI gemensamt att kontrollera GSV. Via NewCo, ett gemensamt kontrollerat hälften-hälftenägt gemensamt företag, har EnBW och ENI (genom sitt helägda dotterbolag SNAM) för avsikt att förvärva alla aktier i GVS och därigenom uppnå kontroll över GVS. Eftersom NewCo kommer att vara enbart ett holdingbolag för parternas andelar i GVS, kommer transaktionen indirekt att leda till att parterna gemensamt kontrollerar GVS. Alla större strategiska beslut som fattas av NewCo och GVS kommer att kräva att EnBW och SNAM lämnar sitt samtycke. Båda moderbolagen kommer att ha samma rättigheter när det gäller valet av det gemensamma företagets ledning. Därför kommer EnBW och SNAM att gemensamt kontrollera GVS genom NewCo.
11. Den föreslagna transaktionen utgör således en koncentration enligt artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen.

III. GEMENSKAPSDIMENSION

12. EDF (inklusive EnBW), ENI och GVS har en sammanlagd global omsättning som överskrider 5 000 miljoner euro (40 700 miljoner euro i EDF 2001, 48 900 miljoner euro i ENI 2001 och 1 734 miljoner euro i GVS 2001). EDF, ENI och GVS har en sammanlagd omsättning inom gemenskapen som överskrider 250 miljoner euro (36 600 miljoner euro i EDF 2001, 36 200 miljoner euro i ENI 2001 och 1 704 miljoner euro i GVS 2001). Mer än två tredjedelar av EDF:s omsättning (inklusive EnBW) härrörde från gemenskapen, nämligen Frankrike, för GVS från Tyskland och för ENI från Italien. Den anmälda transaktionen har således en gemenskapsdimension enligt artikel 1.2 i koncentrationsförordningen.

IV. RELEVANTA MARKNADER

A. Relevanta produktmarknader

13. I Tyskland finns till följd av den historiska utvecklingen två nivåer av grossistföretag inom gasbranschen: grossistföretag som köper gas från gasproducenter inom och utanför gemenskapen och transporterar gasen över längre sträckor i ledningar med högt tryck och regionala leveransföretag som använder sig av metoder för kortare sträckor och ledningar med lågt tryck. I de två ärendena Exxon/Mobile⁶ och Veba/Viag⁷ konstaterade

⁶ Kommissionens beslut av den 29 september 1999, ärende nr IV/M.1383 – Exxon/Mobil, punkterna 48 ff, 111.

kommissionen för Tysklands vidkommande att grossistföretag som transporterar längre sträckor och de som transporterar kortare sträckor verkar på helt olika grossistmarknader.

Regional partihandel med gas är den relevanta produktmarknaden

14. GVS affärsverksamhet omfattar regional gasförsörjning och gastransport genom utnyttjandet och driften av ett gastransportsystem (nätverk av rörledningar) i Baden-Württemberg. GVS levererar huvudsakligen gas till lokala distributionsföretag. Därför är den regionala partihandeln med gas den relevanta produktmarknad som GVS verkar på.
15. Såsom anges i punkt 20 nedan visar kommissionens undersökning att stora affärskunder och kommunala verk ("Stadtwerke") tenderar att ingå leveransavtal med gasgrossister som är verksamma inom den egna regionen. Det innebär att den regionala partihandeln för gas (i tidigare beslut⁸ kallad grossistmarknad för transport av gas över kortare sträckor)⁹ fortfarande skall ses som en avgränsad produktmarknad. Bedömningen nedan är inriktad på marknaden enligt den definitionen.

B. Relevant geografisk marknad

16. I ärendet Exxon/Mobile¹⁰ liksom i ärendet Veba/Viag¹¹ lämnade kommissionen frågan öppen om huruvida grossistmarknaderna för gas i Tyskland fortfarande var regionala, det vill säga fortfarande begränsade till de tidigare avgränsade regionerna eller om de redan blivit nationella.

1. De anmälade parterna hävdar att grossistmarknaden för gas är nationell

17. De anmälade parterna anser att grossistmarknaderna för gasöverföring är nationella, eftersom distributionen av tradition främst organiseras på nationell nivå av nationella eller regionala operatörer. Detta har stöd i möjligheten för tredje part att vinna tillträde på nationell nivå, något som ger andra regionala gasleverantörer tillfälle att även leverera gas till kunder i regioner där leverantören i fråga inte har något nätverk fysiskt sett.
18. I fråga om kommissionens bedömning i ärendena Exxon/Mobile och Veba/Viag anser de anmälade parterna att den regionala omfattningen som fastslogs i besluten berodde på den då gällande lagstiftningen som grundade sig på "Verbändevereinbarung Erdgas I" ("VVI")¹², som inte gjorde det möjligt i tillräcklig utsträckning för nykomlingar på

⁷ Kommissionens beslut 2001/519/EG i ärende COMP/M.1673 – Veba/Viag, EGT L 188, 10.7.2001, s. 1, punkt 186.

⁸ Kommissionens beslut av den 29 september 1999, ärende nr IV/M.1383 – Exxon/Mobil, punkterna 48 ff, 111; kommissionens beslut 2001/519/EG i ärende COMP/M.1673 – Veba/Viag, EGT L 188, 10.7.2001, s.1, punkt 186.

⁹ För den terminologiska tydlighetens skull har det begreppet inte använts i detta beslut, då den berörda verksamheten är en försäljnings- och inte en transportverksamhet.

¹⁰ Punkt 152.

¹¹ Punkt 186.

¹² VVI undertecknades den 4 juli 2000.

grossistmarknaden för gasleveranser att effektivt konkurrera med leverantörerna i de olika regionerna. Sedan undertecknades ”Verbändevereinbarung Erdgas II” (”VVII”) av de relevanta industriorganisationerna den 3 maj 2002. Det avtalet trädde i kraft den 1 oktober 2002 och gäller fram till den 30 september 2003.

19. Parterna påpekar att ett enhetligt prissättningssystem för regionala och interregionala transporter med lastbil kommer att tillämpas enligt VVII-avtalet. Priserna kommer att beräknas utifrån antalet använda transportmetoder och deras egenskaper. Därför anser parterna att gasmarknaderna skall betraktas som nationella till följd av de konkurrensfrämjande effekterna i VVII-avtalet.

2. Undersökningen visade att marknaden för regional partihandel med gas fortfarande är regional och troligtvis kommer att förbli så i framtiden.

2.1 För närvarande förses de flesta kunder fortfarande med gas av gasgrossister som är verksamma i de tidigare avgränsade områdena, dvs. delstaterna (”Bundesländer”).

20. Kommissionens undersökning bekräftade inte parternas påstående att gasmarknaderna skall betraktas som nationella. Den visade att stora kunder inom industrin och kommunala verk (”Stadtwerke”) i stor utsträckning ingår avtal med gasgrossister som är verksamma i sina respektive regioner, det vill säga på delstatsnivå, till exempel i delstaterna Baden-Württemberg, Bayern, Hessen, Rheinland-Pfalz och Nordrhein-Westfalen. Det motsvarar de tidigare avgränsningarna för gasmarknaderna som förbjöds till följd av avregleringsprocessen inom gasbranschen.

21. Dessutom är det ytterst få kunder som betraktar användningen av spotmarknader som ett tänkbart leveransalternativ. Enligt deras uppfattning är det inte lämpligt att köpa stora volymer på spotmarknader på grund av de kortfristiga leveransavtalen och de små tillgängliga volymerna. Många kommunala verk (”Stadtwerke”) tycks även sakna erfarenhet av kontinuerliga inköp och leveranser för att garantera en ständig gastillförsel. Därför är spotmarknadsleveranser för närvarande inte den vanliga metoden att föra in gas utifrån till regionerna.

2.2 Till följd av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas¹³, påbörjades en avreglering av gasbranschen i Tyskland genom olika branschavtal: Verbändevereinbarung Erdgas I (VVI) ändrad genom Verbändevereinbarung Erdgas II (VVII).

22. VVI och VVII är avtal mellan fyra tyska företagareföreningar¹⁴ som ingicks för att förverkliga principerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998¹⁵. Den nuvarande gasförsörjningen grundar sig fortfarande på de bestämmelser som fastställdes i VVI-avtalet, eftersom VVII inte trädde i kraft förrän 1 oktober 2002. Hur som helst skiljer sig bestämmelserna i VVII inte nämnvärt från dem som fastställdes i VVI. Begreppet avståndsrelaterade tariffer som fastställdes redan i VVI förändras inte i VVII. Avtalen VVI och VVII skiljer sig huvudsakligen åt på två punkter: en ny modell

¹³ EGT L 204, 21.7.1998, s. 1.

¹⁴ Bundesverband der Deutschen Industrie e.V.; Verband der Industriellen Energie- und Kraftwirtschaft e.V.; Bundesverband der deutschen Gas- und Wasserwirtschaft e.V.; Verband kommunaler Unternehmen e.V.

¹⁵ Dessa principer gäller särskilt det fria valet av leverantör, tillgång till nätverk och särredovisning.

för nätverkstillgång ("Punktzahlen-Modell") och tillämpningen av denna på den regionala grossistnivån.

23. Vad nätverkstillgång beträffar fastslogs en tariffmodell i VVI som grundar sig på frimärkstarriffer¹⁶ för tillgången till regionala nätverk. Frimärkstarrifferna fastställde varje enskild nätverksoperatör på sitt område.
24. I och med VVII infördes en ny modell för regional nätverkstillgång och tillgång till transportnätverk. Modellen kallas "Punktzahlen-Modell" och innebär att överföringsavgiften beräknas utifrån rörledningarnas längd och diameter eller tryck. Denna modell används också för överföring av gas över längre sträckor. Med VVII-avtalet som utgångspunkt har en enhetlig beräkningsmodell fastställts för partihandel både regionalt och överföring av gas över längre sträckor. Tariffmodellen för de lokala försörjningsnäten ("Stadtwerke") är fortfarande den samma som i VVI-avtalet: frimärken för lokal distribution ("Endverteilerbriefmarke").
25. Operatörerna var den 1 oktober 2002 tvungna att offentliggöra huruvida de skulle tillämpa "Punktzahlen-Modell" eller frimärken för lokal distribution i sina nätverk. Om de valde "Punktzahlen-Modell" skulle de den 30 juni 2002 offentliggöra vilka specificerade avgifter som gällde i förhållande till rörledningarnas längd och diameter/tryck. Sedan skulle de även offentliggöra "Punktzahlen" den 1 oktober 2002. Dessa "Punktzahlen" skulle beräknas utifrån de specificerade avgifterna, så att det var möjligt att räkna ut den totala avgift som skulle betalas beroende på längd, diameter etcetera.

2.3 Viktiga frågor som anses nödvändiga för att gasmarknaden skall kunna öppnas helt för nykomlingar har ännu inte tagits upp i VVI och VVII.

26. Det framgår av VVII-avtalet att den totala avgiften fortfarande inte kan beräknas öppet av potentiella konkurrenter, eftersom det endast är operatören för det fysiska nätverk som tas i bruk som vet och/eller avgör vilken väg gasen skall följa i nätverket och därmed de parametrar (avstånd, diameter för olika delar) som avgiften grundar sig på. Leverantörer som är intresserade av en samlastning har inga möjligheter att kontrollera att transportsträckan för den väg de betalat för även är den som följs i praktiken.
27. Denna kostnadsmodell fortsätter att vara avståndsrelaterad och förutsätter särskilda avtal om tillträde för tredje part (TPA) med samtliga nätverksoperatörer som är involverade i en viss transaktion. Det innebär i de flesta fall att ju längre sträcka gasen skall transporteras desto fler nätverk måste passeras och desto fler tillträdesavtal måste förhandlas fram med de berörda nätverksoperatörerna och desto fler extrakostnader och avgifter tillkommer. Konsekvensen är att TPA fortsätter att vara för dyra och komplicerade och hindrar andra leverantörer från att transportera gas över längre sträckor om det inte sker via egna nätverk.
28. Värt att notera är att det tyska förbundsministeriet för ekonomi och teknisk utveckling begärde en oberoende undersökning¹⁷ för en konkurrensässig bedömning av VVI-avtalets bestämmelser om nätverkstillgång. Slutsatserna blev följande:

¹⁶ Frimärkstarriffer är tariffer som inte har något samband med avståndet eller egenskaperna för en enskild transaktion.

¹⁷ EW, BET: "Analyse und Wettbewerbliche Beurteilung der Verbändevereinbarung Gas zum Netzzugang", Undersökning på uppdrag av förbundsministeriet för ekonomi och teknik. Slutrapport av den 9 november 2000. Punkt : "8. Sammanfattning".

”De nuvarande bestämmelserna om nätverkstillgång och tariffer som företagsorganisationerna har fastställt är ännu inte lämpliga för att utveckla en marknad för flytande gas och massöverföringar, viktiga frågor har ännu inte behandlats (...)

*- förhandlingar från fall till fall kontra bindande standardvillkor
- nätverkstillgång och tariffer*

(...)

Det finns ett samband mellan nätverkstillgång och tariffer och transaktioner, vilket innebär att alla tariffer fastställs direkt eller indirekt utifrån de affärstransaktioner som de grundar sig på. Ett sådant system förhindrar konkurrens genom höga transaktionskostnader och risken för diskriminering av tredje part beträffande nätverkstillgång. Tarifferna bör i själva verket vara oberoende av transaktionen ifråga (frimärkstarriff).”

29. Ovanstående resonemang är fortfarande giltigt, eftersom dessa frågor inte tas upp i VVII-avtalet. I själva verket är VVII endast ett mellanled i avregleringen av gasmarknaderna och många avgörande frågor, till exempel bindande avtalsvillkor, har lämnats öppna och måste tas upp i det nya avtal som kommer att offentliggöras den 30 september 2003. Därför innehåller VVII en förteckning över förbättringar som skall tas upp i det nya VVIII-avtalet av de företagsorganisationer som berörs av dessa. De måste

”utveckla ett bättre koncept som uppfyller följande mål:

Större konkurrens och öppenhet än hittills, förenklade tjänster och användning, börsnotering, icke-diskriminerande villkor, kapacitet för en massmarknad och tariffer som är oberoende av särskilda transaktionsegenskaper (icke-avståndsbaserade tariffer/frimärken), kapacitet för energibalansgrupper, kostnadsfördelning enligt orsaksprincipen.

Det nya konceptet skall börja gälla innan det ekonomiska gasåret 2003/2004 påbörjas.

De företagsorganisationer som berörs är överens om att ett kontinuerligt erfarenhetsutbyte på området bidrar till utvecklingen och medför en enklare, öppnare och mer konkurrenskraftig nätverkstillgång”¹⁸.

2.4 Kommissionen kan inte vara helt säker i sitt antagande att villkoren på gasmarknaden kommer att ändras inom kort och måste därför förlita sig på de nuvarande villkoren för de berörda marknaderna som är regionala.

30. Vad det framtida VVIII beträffar anges i VVII att VVIII bör vara färdigt inför gasåret 2003/2004. Det har dock ännu inte angivits hur de berörda företagsorganisationerna skall ta sig an de frågor som nämns i punkt 24. Därför kan kommissionen i sin nuvarande

¹⁸ VVII, punkt 6.2.4: ”Bis zum 30.9.2003 werden die Unterzeichnerverbände ein verbessertes Konzept entwickeln, welches die folgenden Ziele erreicht: mehr Wettbewerb und Transparenz als bisher, einfachere Bedienung und Nutzung, Börsenfähigkeit, Diskriminierungsfreiheit, Eignung für Massengeschäft/Transaktionsunabhängigkeit, Bilanzkreisfähigkeit, Kostenzuordnung nach Verursacherprinzip. Das verbesserte Konzept wird rechtzeitig vor Beginn des Gaswirtschaftsjahres 2003/2004 in Kraft gesetzt. Die Unterzeichnerverbände sind sich darin einig, dass ein stetiger Erfahrungs- und Meinungsaustausch zu diesem Thema den einfachen, transparenten und wettbewerbsfähigen netzzugang begleiten und fördern soll.”

bedömning inte ta hänsyn till effekterna av det framtida VVIII på utvecklingen av gasmarknaderna i Tyskland.

31. Den slutsats som kan dras mot bakgrund av ovanstående är att den relevanta grossistmarknaden för gas i dagsläget är regional och att förutsättningarna för konkurrenter utanför Baden-Württemberg att ta sig in på marknaden endast gradvis kommer att förbättras de närmaste åren. GVS affärsverksamhet omfattar regional gasdistribution och transport genom användningen och driften av ett gastransportsystem (nätverk av rörledningar) i Baden-Württemberg. Den geografiska marknad som skall beaktas är därför i detta fall delstaten Baden-Württemberg.

2.5 Baden-Württemberg utgör en stor del av den gemensamma marknaden.

32. De gasolymer som levereras i delstaten Baden-Württemberg motsvarar i stort sett dem som levereras till exempel i Österrike eller Danmark. Det innebär att Baden-Württemberg utgör en stor del av den gemensamma marknaden.

V. FÖRENLIGHET MED DEN GEMENSAMMA MARKNADEN

A. GVS DOMINERANDE STÄLLNING

1. GVS har stora marknadsandelar på den regionala grossistmarknaden för gas och är den största leverantören av gas via ledningsnät i Baden-Württemberg.

33. GVS äger och driver ett transportsystem på cirka 1 881 km i Baden-Württemberg, som inbegriper två kompressorstationer och två mindre lageranläggningar. Större delen av gastransporten går från norr till söder med Lampertheim, Amerdingen, Zoltingen, Michelbach och Willstätt som de främsta inkopplingspunkterna till GVS rörledningssystem. Dessa inkopplingspunkter förses med gas av de internationella transportsystemen MEGAL (som ägs av Ruhrgas och Gaz de France), TENP (som ägs av Ruhrgas och ENI/SNAM) och MIDAL (som ägs av Wingas). GVS förses med gas från Wingas som står för [mindre än 20 procent]* av GVS försörjning. Den resterande mängden levereras av Ruhrgas.
34. Förbrukningen på den regionala grossistmarknaden för gas i Baden-Württemberg uppgick 2001 till [70–90]* miljarder kilowatt. Endast GVS, Ruhrgas och Wingas är verksamma på denna marknadsnivå. GVS hade marknadsandelar på [mer än 75 procent]* av marknaden för den regionala partihandeln, resterande mängd [mindre än 25 procent]* levererades av Ruhrgas och Wingas.
35. GVS har ingått långfristiga grossistavtal om leveranser med sina kunder, så som framgår av tabell 1 nedan. [40–50 procent]* av leveransavtalen upphör från och med nu och fram till 2008, övriga avtal gäller fram till 2015.

Tabell 1: GVS leveransavtal i Baden-Württemberg

Namn på "Stadtwerke"	Datum för avtalets upphörande	Årlig leveransvolym (2001, GWh)
[Sammanlagd gasförsörjning 60 000–80 000 GWh]*		

*Delar av texten har redigerats för att sekretessbelagd information inte skall avslöjas; dessa delar står inom hakparentes eller har markerats med en asterisk.

36. De nu gällande leveransavtalen mellan GVS och dess kunder grundar sig på en standardmodell för avtal som kallas LV III. Denna modell (version från den 1 mars 2000) utgår från att avtalet gäller fram till den 30 september 2015. Leveransavtal som grundar sig på modell LV III medger inga möjligheter till ett tidigt upphörande och har en begränsad flexibilitet när det gäller anpassning av volym och pris.

2. Slutsats

37. Med tanke på GVS marknadsandelar på [över 75 procent]* kan man utgå ifrån att GVS har en dominerande ställning.

B. Möjliga förändringar på en framtida marknad för gasleveranser

1. Trots att GVS kommer att fortsätta dominera marknaden tills vidare finns det indikationer på att GVS kommer att få möta en viss konkurrens de närmaste åren.

38. Det finns indikationer på att vissa av de faktorer som idag hindrar konkurrens i någon större omfattning på den regionala grossistmarknaden inom en överskådlig framtid kommer att ha förändrats så pass mycket att åtminstone en viss konkurrens blir möjlig. Det gäller särskilt beträffande färdigställandet av Wingas gasledning Südal för längre sträckor och det väntade utslaget från den tyska högsta domstolen angående de särskilda långfristiga avtalen om gasleveranser.

2. Färdigställandet av Wingas gasledning Südal för längre sträckor.

39. Wingas som är en av importörerna av gas till grossistmarknaden äger och driver ett system med rörledningar genom vilka gasen kan transporteras längre sträckor. De redan befintliga rörledningarna har också gjort att Wingas kan leverera direkt till Stadtwerke och industrin i områdena utmed rörledningarnas sträckning. Det innebär att Wingas slipper gå via en konkurrent, till exempel GVS och dess nätverk, och i stället upprättar särskilda förbindelser mellan sin största transportledning och sina kunder.
40. I dag täcker en del av Wingas rörledningssystem ett mindre område i nordvästra delen av Baden-Württemberg. Wingas är för närvarande leverantör åt tre Stadtwerke i området: Stadtwerke Weinheim, Stadtwerke Heidelberg och Stadtwerke Schwäbisch Hall som nyligen bytte leverantör från GVS till Wingas.
41. Nu bygger Wingas en ny rörledning, kallad Südal, som förmodligen kommer att vara färdig i slutet av 2004. Via den rörledningen kan Wingas transportera gas från Ryssland och leverera den till städer och industrin i områdena kring München och Augsburg i Bayern och Stuttgart i Baden-Württemberg. Med tanke på den rikliga förekomsten av industriella och kommunala kunder i området som rörledningen kommer att löpa genom

kan Wingas från och med 2005 bli en stark konkurrent till GVS i en stor del av Baden-Württemberg.

3. Domar beträffande angående de särskilda långfristiga avtalen om gasleveranser.

42. Klausulerna om gasleveranser under längre tid i de långfristiga avtalen om gasleveranser har blivit föremål för förhandlingar i den tyska besvärsinstansen Oberlandesgericht i Düsseldorf¹⁹ och motsvarande instans i Stuttgart²⁰. Båda domstolarna kom fram till att de relevanta klausulerna i de långfristiga avtalen stred mot både Tysklands och gemenskapens konkurrenslagstiftning (§§ 1,19,20 i den tyska lagen mot konkurrensbegränsningar²¹ och artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget) och därför var att betrakta som ogiltiga.
43. När det gäller konsekvenserna av att de relevanta klausulerna i de långfristiga avtalen betraktades som ogiltiga, tillbakavisade den tyska besvärsinstansen i Düsseldorf möjligheten att använda avtalets garantiklausul för en justering av avtalets gasvolym eller avtalstidens längd. Den tyska besvärsinstansen i Stuttgart följde inte besvärsinstansen i Düsseldorf i det avseendet, då den inte uteslöt möjligheten att garantiklausulen kan ligga till grund för ändamålsenliga och nödvändiga justeringar. Den tillbakavisade således kravet på att ogiltigförklara hela avtalet. Av detta följer att kunderna är fria att låta en annan leverantör stå för en viss procent av deras nuvarande gasförsörjning.
44. Domen från den tyska besvärsinstansen i Stuttgart har överklagats och den tyska högsta domstolen har beslutat att ta upp ärendet. En muntlig hearing planeras att äga rum i april 2003.
45. Beroende på den tyska högsta domstolens syn på frågan är det möjligt att kunderna kommer att kunna låta en annan leverantör stå för åtminstone en viss procent av deras gasförsörjning. Det skulle i sin tur göra det mer intressant för nya konkurrenter, som Wingas till exempel, men även för gasdistributörer och gasgrossister i angränsande områden att etablera sig i Baden-Württemberg. I det nuvarande marknadsläget är åtgärderna för att stimulera nya konkurrenter att etablera sig i Baden-Württemberg dåligt utvecklade. Det beror främst på en kombination av två faktorer. För det första är överföringen, trots att den lagligt och tekniskt sett är genomförbar, fortfarande komplicerad på grund av de gällande överföringsvillkor som framgår av punkterna 22–29. För det andra, och det är den främsta anledningen, är kunderna bundna till sina nuvarande leverantörer genom avtal som gäller en längre tid.
46. I en situation där åtminstone en viss procent av efterfrågan kommer att vara öppen för konkurrens har konkurrenterna en chans att slå sig in och vinna nya kunder. Det gäller särskilt ett företag som Wingas som bygger särskilda anslutningar från sin största transportledning i syfte att förse kunderna med gas och därför slipper gå via GVS nätverk. Även konkurrenterna, till exempel gasdistributörer och gasgrossister i angränsande områden som måste gå via GVS nätverk, kan tjäna på en sådan utveckling,

¹⁹ OLG Düsseldorf, dom av den 7 november 2001, diarienummer U(Kart)31/00, ”Thyssengas ./ Stadtwerke Aachen AG”.

²⁰ OLG Stuttgart, dom av den 21 mars 2002, diarienummer 2 u 136/01, ”Gasversorgung Süddeutschland GmbH ./ Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH”.

²¹ Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (GWB).

åtminstone i viss utsträckning, särskilt om villkoren för överföring förbättras på längre sikt.

3. Slutsats

47. Mot bakgrund av ovanstående konstateras att det finns indikationer på att GVS kommer att möta en viss konkurrens på medellång sikt. Det kommer särskilt att bli aktuellt när rörledningen Südal är färdig i slutet av 2004 och långfristiga leveransavtal luckras upp till följd av domen som väntas från Högsta domstolen, vilken i sin tur kommer att leda till att kunderna kan låta en annan leverantör stå för åtminstone en viss procent av deras gasförsörjning²².

C. GVS DOMINERANDE STÄLLNING FÖRSTÄRKS

48. Den föreslagna koncentrationen kommer att förstärka GVS dominerande ställning i Baden-Württemberg genom en vertikal integration i senare led, som utestänger en stor del av GVS nuvarande kunder.

1. EnBW kontrollerar en stor del av marknaden för gasdistribution i senare led

49. I Baden-Württemberg är EnBW verksamt på marknaden för lokal gasdistribution, som är ett senare marknadsled i förhållande till den regionala grossistmarknaden för gas, genom sina ägarandelar i Stadtwerke. Den volym som GVS säljer till företag som kontrolleras av EnBW, det vill säga den volym som säljs till Stadtwerke där EnBW äger en majoritet av aktierna, motsvarar [mer än 20 procent]* av den regionala grossistmarknaden för gas, vilket framgår av tabell 2 nedan. Om EnBW:s hela aktieinnehav beaktas motsvarar de volymer som GVS har sålt till Stadtwerke [mer än 30 procent]* av den regionala partihandeln med gas.

Tabell 2: EnBW:s ägarandelar i Stadtwerke i Baden-Württemberg

EnBW:s ägarandelar i Stadtwerke i Baden-Württemberg (indirekt och direkt), och gasleveranser	Kapitalandelar procent	Gasleveranser 2001 (GWh)
Helägda bolag:		
EVS-Gasversorgung Nord GmbH, Stuttgart	100	[...]*
EnBW Gas GmbH, Karlsruhe	100	[...]*
EnBW Ostwürttemberg DonauRies AG, Ellwangen	99,48	[...]*
Neckarwerke Stuttgart AG, Stuttgart	86,27	[...]*
Badenwerk Gas GmbH, Karlsruhe	72,00	[...]*
EVS-Gasversorgung Süd GmbH, Stuttgart	51,00	[...]*
Konsoliderade andelar:		
[...]*		

²² Detta påverkar inte eventuella förändringar i samband med genomförandet av gemenskapens lagstiftning.

Icke-konsoliderade andelar:
[...]*

[Sammanlagda gasleveranser: mer än 30 000 GWh]*

50. EnBW:s ställning på marknaden i senare led är dock starkare, eftersom deras dotterbolag även levererar gas utifrån långfristiga avtal till oberoende Stadtwerke, det vill säga Stadtwerke som EnBW inte har någon ägarandel i. I tabell 3 framgår vilka Stadtwerke som förses med gas av EnBW:s dotterbolag Neckarwerke Stuttgart AG (NWS), EnBW Gas GmbH (EnBW Gas), EVS-Gasversorgung Nord Energie GmbH (EGVN), EVS-Gasversorgung Süd GmbH (EGVS) och EnBW Ostwürttemberg DonauRies AG (ODR) som är regionala distributörer.

Tabell 3: Kunder med EnBW:s dotterbolag som gasleverantör

Namn på Stadtwerk	Leverantör	Datum för avtalets upphörande	Årlig leveransvolym (2001, GWh)
[Totala leveranser mindre än 7 000 GWh]*			

***kunder med EnBW som aktieägare**

2. Utan den aktuella transaktionen skulle EnBW ha starka incitament att utnyttja utvecklingen de närmaste åren, till exempel färdigställandet av Wingas gasledning Südal för längre sträckor.

51. Så som skildras i stora drag i punkterna 39–41 håller Wingas på att bygga den nya rörledningen Südal som förmodligen kommer att stå färdig i slutet av 2004. Den nya rörledningen löper genom ett område i delstaten Baden-Württemberg med många industriella och kommunala kunder, nämligen Stuttgartområdet. Kommissionens undersökning har visat att särskilda anslutningar från de stora transportledningarna är gångbara alternativ för leveranser inom ett område på 20–25 kilometer på båda sidor om rörledningen. Det innebär att en korridor på 40–50 kilometer runt den nya rörledningen Südal skulle vara det potentiella området för gasleveranser via särskilda rörledningar.

52. Det bör i sammanhanget noteras att EnBW:s dotterbolag NWS, EGVN och EGVS ligger i området, liksom följande Stadtwerke som EnBW är aktieägare i: Energieversorgung Gaildorf OHG, Stadtwerke Esslingen am Neckar GmbH, Gasversorgung Dornstadt GmbH, Energieversorgung Rottenburg am Neckar GmbH, Gasversorgung Pforzheim Land GmbH, Stadtwerke Sindelfingen GmbH, Stadtwerke Schwäbisch Gmünd GmbH, FairEnergie GmbH, Reutlingen, Stadtwerke Nürtingen GmbH och Stadtwerke Fellbach GmbH.

53. EnBW:s dotterbolag NWS är en av GVS största kunder och tar emot [20–30 procent]* av GVS nuvarande leveranser. NWS leveransavtal upphör 2008. Utan den föreslagna transaktionen kommer EnBW att stimuleras att undersöka konkurrerande alternativ för NWS framtida gasförsörjning, nämligen leveranser från Südal via de särskilda rörledningar som kommer att finnas på marknaden från och med 2005.

3. EnBW är i egenskap av aktieägare i GVS förmodligen mer intresserad av GVS ekonomiska resultat och kommer därför att använda sitt inflytande till att säkra GVS nuvarande leveranser.

54. Det stämmer att EnBW redan före den föreslagna transaktionen hade ett visst intresse i GVS ekonomiska resultat, eftersom EnBW:s dotterbolag NWS är en av de tio aktieägarna i GVS, med en andel på 33,40 procent. Som ett resultat av den föreslagna transaktionen skulle EnBW få gemensam kontroll över GVS, något som i sin tur skulle öka deras intresse för GVS ekonomiska resultat. Som aktieägare i GVS skulle EnBW ha ett större intresse av GVS ekonomiska framgångar, och EnBW:s dotterbolag skulle därför förhandla med GVS som den leverantör som EnBW föredrog så snart ett leveransavtal löpte ut. Av detta följer att GVS skulle ha möjlighet att säkra sina leveransavtal om deras offerter är minst lika godtagbara som de konkurrenterna erbjuder. Dotterbolagens övriga aktieägare skulle inte ha någon anledning att protestera mot den leverantör som EnBW föredrog, om inte försörjningen från GVS innebar några direkta eller indirekta nackdelar för företaget. Dessutom skulle EnBW kunna dra nytta av sitt inflytande som aktieägare i GVS för att anpassa GVS offerter på ett sätt som påverkar GVS och EnBW:s lönsamhet så lite som möjligt.
55. EnBW har för övrigt ett stort antal minoritetsandelar i Stadtwerke, vilket framgår av tabell 3 ovan. Även för sådana företag där EnBW har en icke-konsoliderad andel kan koncentrationen få ett jämförbart resultat när det gäller ett säkrande av GVS:s framtida leveranser, så som anges i punkt 54, åtminstone i viss utsträckning.
56. I dessa företag har EnBW inte samma möjligheter att påverka vem som i framtiden skall leverera gasen som man har i sina dotterbolag. Däremot sitter EnBW med i företagsledningen även i de Stadtwerke där man endast har en minoritetsställning, antingen i styrelsen eller i kontrollorganet. EnBW har således styrelserepresentanter i [15–25]* Stadtwerke, sammanlagt [50–70]* representanter. Genom sin närvaro kan EnBW få information om konkurrerande leveransofferter från andra gasleverantörer än GVS. Det innebär att GVS skulle få ökade chanser att anpassa sina villkor till dem som ges i konkurrenternas offerter. Även för de företag där EnBW äger en minoritet av aktierna garanterar EnBW:s närvaro GVS tillgång till kunderna, vilket innebär att GVS kan säkra leveransavtal, såvida inte kundens övriga aktieägare drabbas av negativa ekonomiska konsekvenser jämfört med leveranser från någon av GVS konkurrenter.
57. Till följd av den föreslagna transaktionen skulle GVS kunna säkra en försäljning till EnBW:s dotterbolag motsvarande [20–30 procent]* av det nuvarande kundunderlaget, vilket motsvarar [20–30 procent]* av den gasvolym som GVS säljer i dag på den relevanta marknaden. Dessa procentsatser är sannolikt högre om EnBW:s samtliga aktier beaktas. Den relevanta delen av förbrukningen skulle omvänt försvinna från marknaden (när det gäller EnBW:s dotterbolag) till men för andra leverantörer, eller åtminstone riskera att i viss utsträckning utestängas från marknaden.

4. Slutsats

58. Det framgår av punkterna 38–47 att en viss konkurrens kommer att bli ekonomiskt och juridiskt möjlig de närmaste åren. Denna begränsade konkurrens kommer i stor utsträckning att undanröjas genom den vertikala integrationen i senare led till följd av den föreslagna transaktionen. Det kan inte tas för givet att EnBW:s dotterbolag och de företag som EnBW är aktieägare i kommer att utnyttja de konkurrensmöjligheter som uppstår till följd av färdigställandet av Wingas nya rörledning och leveransavtalens väntade uppluckring, åtminstone för en viss procent av leveranserna. Det kommer i sin tur innebära att GVS dominerande ställning förstärks avsevärt inom den närmaste framtiden.

59. Slutsatsen är således att den föreslagna koncentrationen, i det nuvarande läget på den regionala grossistmarknaden för gas, skulle förstärka GVS dominerande ställning i Baden-Württemberg som ett resultat av EnBW:s verksamhet på marknaden i senare led.

VI. ÅTAGANDEN

60. Redan när kommissionen beslutade att inleda ett förfarande enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen nämndes de farhågor beträffande konkurrensen som tas upp i detta beslut. Följden blev att de anmälade parterna föreslog olika åtaganden i syfte att avhjälpa dessa farhågor på ett tidigt stadium i den djupgående undersökningen.

1. ÅTAGANDEN FRÅN DE ANMÄLDA PARTERNA

61. I syfte att lösa frågan om den föreslagna transaktionens utestängningseffekt åtar sig de anmälade parterna att garantera en särskild rättighet som innebär att varje lokalt distributionsföretag som är kund till GVS i Baden-Württemberg, oberoende av om EnBW har en andel i företaget eller ej, på ett tidigt stadium kan säga upp leveransavtalet med GVS. Denna särskilda rätt till förtida uppsägning kan utnyttjas vid två olika tidpunkter. Långfristiga avtal som gäller till 2008 kan sägas upp antingen i oktober²³ 2004 eller i oktober 2006. Avtal som upphör 2015 kan sägas upp antingen i oktober 2005 eller i oktober 2007. Kunderna måste meddela förtida uppsägning sex månader i förväg.
62. Dessa särskilda bestämmelser för uppsägning gäller även avtal som ingås mellan lokala distributionsföretag och Neckarwerke Stuttgart AG eller EnBW Gas GmbH²⁴, där EnBW är kontrollerande aktieägare i båda fallen.
63. De föreslagna åtagandena inbegriper dessutom bestämmelser om rapportering liksom en skyldighet för de anmälade parterna att informera alla lokala distributionsföretag som berörs av denna särskilda uppsägningsrätt.

2. BEDÖMNING AV ÅTAGANDENA

64. De åtaganden som föreslagits av de anmälade parterna rör utestängningseffekten i och med att de innebär att en stor del av gasefterfrågan kan föras ut på marknaden mycket tidigare än vad som är möjligt med dagens långfristiga leveransavtal. Om alla lokala distributionsföretag där EnBW har en ägarandel skulle behålla GVS som sin gasleverantör kan en potentiell volym på minst 60 procent av GVS nuvarande försäljning växa fram successivt på marknaden i Baden-Württemberg de närmaste åren.
65. Genom att rätten till förtida uppsägning utökas till att även gälla de kunder till NWS och EnBW som nämns i tabell 3 och i punkt 50 får dessa möjlighet att i förtid säga upp sina leveransavtal med NWS och EnBW Gas. Om man bortser från kunder som antingen är dotterbolag till EnBW eller där EnBW har en ägarandel kan gasvolymen öka successivt med ytterligare 5 procent på marknaden i Baden-Württemberg de närmaste åren.

²³ Oktober är i regel den månad då ettårsperioden för gasleveransavtalen inleds.

²⁴ Alla dessa leveransavtal upphör 2008. De relevanta kunderna kan utnyttja sin rätt till förtida uppsägning antingen i oktober 2004 eller i oktober 2006.

66. Första tillfället för uppsägning av de nu gällande leveransavtalen som upphör 2008 är 2004, och de som upphör 2015 kan sägas upp 2005. Det kan antas att villkoren på den regionala grossistmarknaden för gas vid det laget har förändrats, till följd av färdigställandet av rörledningen Südal och effektiva TPA-bestämmelser (om tredje parts tillgång till nätet) som medger att en viss konkurrens äger rum.
67. I dagsläget är de kunder som står för [40–50 procent]* av GVS gasförsäljning bundna av avtal fram till 2008 och kunder som står för [50–60 procent]* av försäljningen är bundna ända till 2015. Till följd av rätten till förtida uppsägning i de åtaganden som parterna föreslår kommer minst cirka 60 procent av den gasvolym som GVS säljer att vara öppen för konkurrens inom en snar framtid.
68. De åtaganden som parterna föreslår kommer att förbättra konkurrensvillkoren på den regionala grossistmarknaden de närmaste åren i en omfattning som tydligt uppväger konkurrensnackdelarna i den föreslagna transaktionen. Som ett resultat av den föreslagna transaktionen skulle företag som står för en stor andel (se punkt 57) av den regionala grossistmarknaden hindras från att utnyttja de konkurrensmöjligheter som uppstår. Genom det åtagande som parterna föreslår kommer minst cirka 60 procent av GVS totala leveranser (60 procent direktkunder och 5 procent indirekta kunder med gasleveranser från NWS och EnBW Gas) lagligen kunna byta leverantör till 100 procent av sin gasförsörjning. Denna omfattande marknadsöppning som kommer att ske de närmaste åren innebär att GVS marknadsställning blir föremål för konkurrens och att marknaden kan dra nytta av den rättsliga avregleringen som man räknar med kommer att ske successivt.
69. Utan dessa åtaganden är Stadtwerke, som tar emot [50–60 procent]* av GVS totala leveranser, i dag bundna till GVS genom avtal fram till 2015. Under sådana omständigheter kan man utgå från att GVS kommer att bibehålla sin dominerande ställning i Baden-Württemberg de närmaste tretton åren. Detta skulle vara fallet även om ett visst antal exklusiva långfristiga avtal släpps fria de närmaste åren, till följd av tillämpningen av nationell konkurrenslagstiftning och/eller gemenskapens konkurrenslagstiftning. På grundval av dessa åtaganden får konkurrenter, särskilt sådana som Wingas, möjlighet att vinna ett avsevärt antal kunder de närmaste åren. De kommer att kunna öka sitt inflytande successivt i Baden-Württemberg och gå vidare med betydligt bättre förutsättningar på den relevanta marknaden när alla nu gällande avtal har löpt ut.
70. Dessa åtaganden kommer mot bakgrund av ovanstående och av nämnda skäl uppväga effekterna av den föreslagna koncentrationen. De tycks vara minst lika effektiva som den nya enhetens avyttring av Stadtwerke, en lösning som skulle omfatta verksamheter som i stor utsträckning saknar samband med de konkurrensproblem som påvisas ovan (i synnerhet elektricitet, vatten och fjärrvärme) och som förmodligen är oskiljaktiga²⁵.
71. Ett utkast till de föreslagna åtagandena har presenterats för ett stort antal oberoende parter, inklusive konkurrenter och samtliga lokala distributionsföretag i Baden-Württemberg och företag i de närmaste regionerna, till exempel Bayern och Hessen varifrån en potentiell konkurrens är att vänta. De flesta oberoende parter som har kommenterat frågan ser förslaget som en lämplig åtgärd för att frigöra gasvolym från

²⁵ NWS står till exempel för minst 20 procent av GVS totala gasförsäljning. NWS i sin tur skapar endast 23,7 procent av sin omsättning genom gas. Resterande 76,3 procent sker genom deras övriga verksamhet, varav den viktigaste är elektriciteten som står för 59 procent.

långa leveransavtal och därigenom lösa de konkurrensproblem som uppstår till följd av den föreslagna koncentrationen.

72. De åtaganden som parterna i det här fallet föreslår och som kommissionen accepterar påverkar inte den rättsliga bedömningen av de särskilda leveransklausulerna eller leveransavtalen i sin helhet enligt Tysklands och gemenskapens lagstiftning.

VII. VILLKOR OCH SKYLDIGHETER

73. I enlighet med första meningen i andra stycket i artikel 8.2 i koncentrationsförordningen kan kommissionen förena beslutet med villkor och åtaganden i syfte att säkerställa att de berörda företagen fullgör sina åtaganden gentemot kommissionen när det gäller att göra koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden.
74. Genomförandet av åtgärder som leder till strukturella förändringar på marknaden är ett villkor, medan förverkligandet av de steg som krävs för att uppnå resultatet är parternas generella skyldighet. Om ett villkor inte uppfylls upphör kommissionens beslut om att koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden att gälla. Om de berörda företagen åsidosätter ett åläggande kan kommissionen återkalla det beslut som den har fattat, i enlighet med artikel 8.5 b i koncentrationsförordningen. Parterna kan även åläggas böter och föreläggas viten i enlighet med artiklarna 14.2 a och 15.2 a i koncentrationsförordningen²⁶.
75. Med tanke på ovanstående måste ett villkor för detta beslut vara en garanti om den särskilda rätten till förtida uppsägning av leveransavtal så som den framställs i avsnitt I och II i åtagandena. Det kommer att leda till en strukturell förändring av marknaden. Avsnitt III, IV och V i åtagandena som avser förfaranden skall vara bindande för parterna och syfta till att den strukturella förändringen på marknaden genomförs.

VIII. SLUTSATS

76. Slutsatsen av ovanstående är att de åtaganden som föreslås av de anmälade parterna kommer att undanröja farhågorna beträffande konkurrensen och om de förverkligas göra den föreslagna transaktionen förenlig med den gemensamma marknaden. Transaktionen bör därför förklaras förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 8.2 i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den anmälda transaktionen som innebär att Energie Baden-Württemberg AG och ENI S.p.A. förvärvar gemensam kontroll över företaget Gasversorgung Süddeutschland GmbH i den mening som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 4064/89 förklaras förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet.

²⁶ Se kommissionens tillkännagivande om korrigerande åtgärder som kan godtas enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 och kommissionens förordning (EG) nr 447/98, EGT C 68, 2.3.2001, s. 3.

Artikel 2

Artikel 1 gäller under förutsättning att villkoren i avsnitten I och II i bilagan uppfylls.

Artikel 3

Artikel 1 gäller under förutsättning att åtagandena i avsnitten III–V i bilagan fullgörs.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till

De anmälande parterna

Bryssel den 17/12/2002
På kommissionens vägnar
Mario MONTI

BILAGA I

Den fullständiga originaltexten av de villkor och förpliktelser som hänvisas till i artiklarna 2 och 3 finns tillgängliga på kommissionens webbplats:

http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html